

Nº 1. con la figura de un león rampante que sostiene en su garra una espiga de trigo.

Ank. till Riksd. kansli den 21 febr. 1896. kl. 11 f. m.

No. 1.

Andra Kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande n:o 1, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående ändring i 20 § jagtstadgan.

Den 29 januari 1869 utfärdades en kongl. kungörelse, hvorigenom
20 § jagtstadgan erhöll följande lydelse:

»Den, som dödar rofdjur af nedannämnda slag, erhåller af allmänna medel i belöning:

för björn	50	riksdaler;
för varg eller lo	25	"
för jerf	10	"

För unge af dessa rofdjur erhålls lika mycket som för fullvuxet djur af samma slag.

Vill någon erhålla sådan belöning, uppvisa huden af rofdjuret för kronofogde, länsman eller ordförande i kommunalstyrelse, tage hans intyg, hvilket utan lösen utfärdas, att djuret dödats inom riket, samt att djurets öron blifvit i hans närvaro afskurna, och hafve sedan rätt att hos närmaste kronouppbördsman eller konungens befallningshafvanden utfästade belöningen uppbära.

I afseende på utbetalning af sådan belöning eger intyg, som vare sig af föreståndare för zoologiska museet vid något dera af rikets universitet eller af vederbörande intendent vid zoologiska riksmuseum meddelats derom, att till musei samlingar i ostympadt skick aflemnats rofdjur af något bland nyssnämnda fyra slag, enahanda kraft och

verkan, som, enligt nästföregående moment, tillkommer derstädes omförmälda intyg om att sådant rofdjurs öron blifvit i vederbörandes närvaro afskurna.»

Genom kongl. kungörelsen den 19 maj 1893 blefvo skottpenningarne för björn afskaffade, samt skottpenningarne för varg höjda, i enlighet hvarmed 1 mom. i ofvannämnda § ändrades sålunda:

»Den, som dödar rofdjur af nedan nämnda slag, erhåller af allmänna medel i belöning:

för varg	50 riksdaler;
» lo	25 »
» j erf	10 » »

Sistnämnda kungörelse bibehöll emellertid 2:dra, 3:dje och 4:de mom. af ifrågavarande § oförändrade, sådana desamma lydde i 1869 års kungörelse.

Nu har herr *J. Olsson* från Stockholm uti sin till utskottet remitterade motion, n:o 193, framhållit, att, då genom 1893 års kungörelse de rofdjur, för hvilkas dödande belöning utdelas, minskats till tre slag, det syntes bero på ett forbiseende vid utfärdande af berörda kungörelse, att icke uti 4 mom. af 20 § uttrycket »rofdjur af något bland nyssnämnda fyra slag» jemväl blifvit ändradt; och som detta forbiseende, till undvikande af missförstånd, syntes motionären böra rättas, har han hemstält: »att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte fästa uppmärksamhet vid den oegentlighet i 20 § 4 mom. jagtstadgan, att ordet *fyra* derstädes bibehållits, ehuru de rofdjur, för hvilkas dödande belöning erhålls enligt 1:sta mom., minskats till *tre*, samt hemställa att rättelse i kungörelsen må ske.»

I likhet med motionären finner utskottet det vara oegentligt och uppenbarligen beroende på ett forbiseende, att, vid utfärdandet af

1893 års kungörelse, mom. 4 i jagtstadgans 20:de § icke blifvit ändradt till öfverensstämmelse med den då fastställda nya lydelsen af mom. 1 i samma §; och vill utskottet ej heller bestrida lämpligheten af den utaf motionären ifrågasatta ändringen af mom. 4; men då ett bibeihållande tills vidare af paragrafen oförändrad ej rimligen kan gifva anledning till olägenhet eller missförstånd, samt vid sådant förhållande den praktiska betydelsen af den föreslagna lagändringen synes allt för ringa för att i och för sig motivera en Riksdagens skrifvelse i ämnet, finner utskottet sig böra hemställa,

att herr J. Olssons ifrågavarande motion icke må
till någon kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 februari 1896.

På utskottets vägnar:

T. ZETTERSTRAND.
